

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central)
judecătorul: T. Avasiloaie
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mocanu Elena în interesele copilului minor xxxx împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

C O N S T A T Ă :

La 06 februarie 2017, Mocanu Elena a depus cerere de chemare în judecată în interesele copilului minor xxxx împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat, că la 17 decembrie 2016 a primit avizul de plată la impozitul pe avere pentru anul 2016 nr. xxxx din 07 decembrie 2016 în sumă de 14214,98 lei, a imobilului situat pe adresa mun. Chișinău, or. xxxx, str. xxxx, nr. xxxx. La baza calculului au servit valorile de 1662133 lei pentru casa de locuit număr cadastral xxxx și construcția accesorie (garaj/beci) număr cadastral xxxx la valoarea cadastrală 114 740 lei.

Potrivit răspunsului recepționat la 19 ianuarie 2017, Inspectoratul Fiscal a acceptat obiecția privind corectarea bazei impozabile conform datelor din Registrul bunurilor imobile - pentru casa de locuit număr cadastral xxxx – 1 459 088,00 lei, însă nu a fost acceptată excluderea de la calcularea impozitului a construcției accesorii (garaj/beci) număr cadastral xxxx a cărei valoare cadastrală constituie 114 740,00 lei. Inspectoratul Fiscal pe mun. Chișinău, conform avizului nr. xxxx din 04 ianuarie 2017

și demersului din 05 ianuarie 2017 a solicitat achitarea impozitului pe avere în sumă de 12509,62 lei.

Consideră cerințele Inspectoratului Fiscal ca neîntemeiate și contrare legii din motiv că construcția xxxx nu are destinație locativă (este o construcție distinctă cu modul de folosință garaj, beci, însă aceasta a fost inclusă în aviz la categoria de bunuri cu destinație locativă. Argumentele Inspectoratului Fiscal precum că au același număr cadastral cu casa de locuit nu poate fi acceptat, or, numărul cadastral este diferit: construcția 01-casa de locuit și construcția 02-garajul.

Menționează că, scopul Regulamentului cu privire la evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării este de a da explicație care bunuri și conform căror coeficient urmează a fi evaluate. În baza acestui Regulament a fost înscrisă valoarea bunurilor în registrul bunurilor imobile.

Susține că, art.4 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 indică că locuință este construcția sau încăperea izolată alcătuită din una sau din mai multe camere de locuit, precum și din alte încăperi auxiliare (bucătărie, bloc sanitar etc.), care satisface cerințele de trai ale unei persoane sau ale mai multor persoane (familii) și corespunde exigențelor minime pentru locuințe, stabilite în actele normative; în calitate de locuință sînt recunoscute casele de locuit individuale, apartamentele, încăperile locuibile din cămine și din clădiri cu altă destinație.

Își întemeiază acțiunea pe prevederile art.art. 6, 11, 267-274, 280, 2873 din Codul Fiscal, art.art. 3, 5, 14,15, 21, 25, 26 al. 1 lit. a), 27, 29 din Legea nr. 793 din 10.02.2000 a contenciosului administrativ, art. 58 din Constituția RM.

Solicită reclamanta anularea avizului de plată a impozitului pe avere pentru anul 2016 nr. xxxx din 07 decembrie 2016 în privința imobilului situat pe adresa mun. Chișinău, or. xxxx, str. xxxx, nr. xxxx; anularea avizului nr. xxxx din 04 ianuarie 2017 și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 03 mai 2017 cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-au anulat avizele Serviciului Fiscal de Stat de plată a impozitului pe avere pentru anul 2016 nr. xxxx din 07 decembrie 2016 și nr. xxxx din 04 ianuarie 2017 în privința imobilului situat în mun. Chișinău, or. xxxx, str. xxxx, nr. xxxx pe motiv că eronat a fost inclus ca obiect a impunerii bunul imobil cu numărul cadastral xxxx (garaj) situat în mun. Chișinău, or. xxxx str. xxxx, nr. xxxx. S-a încasat de la Serviciul Fiscal de Stat, în beneficiul Elenei Mocanu în interesele copilului minor Chetreanu Iulian cu titlul de compensare a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică acordată suma de 1 500 lei.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria Chișinău (sediul Central) a constatat, că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile cu privire la estimarea bunului imobil în scopul impozitării, sub nr. cadastral xxxx este înregistrată casa de locuit, cu suprafața de 175, 8 m.p., valoarea estimată a căreia constituie 1 459 088,00 lei, iar sub nr. cadastral xxxx este înregistrat garajul, cu suprafața de 46,0 m.p., valoarea estimată al căruia constituie 114 740,00 lei. Astfel, garajul reprezintă o construcție separată, acesta

nu poate fi considerat ca o construcție auxiliară, care deservește spațiul locativ, respectiv acest imobil nu poate fi considerat ca imobilul cu destinația locativă și astfel, nu poate fi inclus în lista imobilelor supuse impozitării.

Instanța de fond a menționat, ca neîntemeiată reținerea Serviciului Fiscal de Stat de a include ca obiect a impunerii bunul imobil cu nr. cadastral xxxx (garaj) situat în mun. Chișinău, or. xxxx, str. xxxx nr. xxxx și respectiv în lipsa temeiului legal a emis avizele de plată a impozitului pe avere pentru anul 2016 nr. xxxx din 07 decembrie 2016 și nr. xxxx din 04 ianuarie 2017 în privința imobilului situat în mun. Chișinău, or. xxxx, str. xxxx, nr. xxxx.

În acest sens instanța a reținut că Serviciul Fiscal de Stat eronat a inclus ca obiect a impunerii bunului imobil cu numărul cadastral xxxx garaj situat pe adresa mun. Chișinău, or. Codru, str. xxxx, nr. xxxx și că eronat a emis avizele de plată a impozitului pe avere pentru anul 2016 nr. xxxx din 07 decembrie 2016 și nr. xxxx din 04 ianuarie 2017.

La 05 mai 2017, Serviciul Fiscal de Stat, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Central) din 03 mai 2017, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Central) din 03 mai 2017.

La 28 noiembrie 2017, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (f.d 99-104).

În motivarea recursului reiterând motivele de fapt și de drept expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, a invocat neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

Susține că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile pct. pct.2 și 4 lit. m) și a pct.19 lit. a) din hotărârea Guvernului nr.1303 din 24 noiembrie 2004 privind aprobarea Regulamentului cu privire la evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării, concluzionând că SFS a inclus neîntemeiat ca obiect al impunerii în avizele de plată-construcția auxiliară, garajul.

Menționează că din momentul emiterii avizului de plată nr. xxxx din 04 ianuarie 2017, avizul de plată nr. xxxx din 07 decembrie 2016 nu mai este valabil și nu mai produce efecte juridice.

La 19 decembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul PC, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Mocanu Elenei în interesele copilului minor xxxx, informându-o că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 februarie 2018 Mocanu Elena în interesele copilului minor xxxx, prin intermediul reprezentantului, avocatul Popescu Marcel a depus referință prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul recepționării deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 (f.d. 86-97) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr. 14169 din 29 septembrie 2017 (f.d. 98), iar cererea de recurs a fost depusă la 28 noiembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.99), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține că sarcina instanței de recurs la aceasta etapa este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE

Recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean